

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábról pallószal egyszeri hirdetésnél 10 fillér, többszöri hirdetésnél 14 fillér. — Hivatalos hirdetésnél minden szó 4 fillér. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő.
ELESKÁROLY.
 A kiadók nevében:
 Lukonich Gábor dr.
 Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
 Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők.
 Kéziratokat nem küldünk vissza.

Tíz év.

Midőn a *Sümege és Vidéke* tizedik évfolyamának utolsó számát utjára bocsátjuk, lelkünkbeli mélységes fobás szakad föl, *Tíz év!* Két rövid szó. Öt betű az egész. És mennyi lelkesedés, önzetlen munka, megnemtörő kitartás e két röpke szóban! Ne vegyék ezt túllünk dicsőkedésnek. Olvasóink jól tudják, hogy e tíz év alatt éppen nem foglalkoztunk magunkkal, csak a közügyekkel. Megbocsájtják hát, hogy a tízéves mult zárókövének rövid visszapillantást vessünk megtett utunkra, már csak azért is, hogy a mult emlékeiből bátorságot, erőt és kitartást merítsünk a jövő munkájára.

Hogy küzdelmes volt e mult, azt hisszük, nem vonja kétségbe senki. Ekkora városban s ily kicsi vidéken lapot szerkeszteni, ennek költségeit viselni: bizony áldozatszámba menő munka. De mi megtettük ezt az áldozatot, mert egy lelkünk mélyén rejtőző erő sarkalt bennünket: e városnak és vidékének önzetlen, igaz és soha ki nem alvó szeretete. E szeretet erejéből táplálkoztunk, e szeretet lángjának melege nyújtott kitartást, midőn erőink ernyedni kezdenek, midőn csüggedés környékezte meg szívünket. Mert hatalmas erő lakozik az édes anyaföld szeretetében. Nemcsak lankadatlan kitartást, szívbéli lelkesedést nyújt, de felelteti a küzdelmeket, a fáradságokat és megbántásokat is.

Ez a rajongó szeretet, mely átáradt közönségünkre is, ez írta élénk oélunk első

pontját: küzdeni, harcolni e városnak és vidékének mindennemű érdekeiért. Célunk volt, hogy becsületes munkával dolgozzunk minden ponton, ahol az anyagi, szellemi és erkölcsi haladás bár egy szemernyre valót is lendíthetünk. A letelt tíz év folyamán nem egy helyen láttuk is ennek sikerét. Hogy azonban munkánk másik része a közönybe fult, arról mi nem nem tehetünk. Végre is mi irunk, ez a kötelességünk, de a gyakorlati kivétel — bármily hatalmas fegyver is — nem az író toll dolga.

Melegen pártoltunk minden üdvös eszmét, amely e város és vidéke községi és közéletben, a gazdasági avagy kulturális téren fölmerült. Iparkodtunk a közönséget fölírni, meggyőzni s a jó és hasznos ügyek ügyek támogatására buzdítani. Ha szavunk nem egyszer a pusztában kiáltó szava volt, nem a hibánk. A közügyek negligálása, a közönség nem törődősége, közönye és érzéketlensége sokszor erősebb mint szilavár. Talán jerikói kürtök szavára sem omlanék le, pedig ezekből a kürtökből Isten szava szólott.

Másrészt el kell ismernünk, hogy a közönség sok tekintetben velünk egybeforrott. Bár sajnálattal konstatáljuk, hogy vajmi kevesen vettek kezükbe író tollat, hogy eszméiket itt kifejtve, a közélet megtermékenyítéséhez hozzájáruljanak, de annál többen vannak ma már, akik legalább szóbeli panaszokkal egy és más fogyatkozásra figyelmünket fölhíva, lapunk utján reméltek orvoslást.

Nyilvánosan megemlékezünk itt Lukonich Gábor dról, aki nem egy közérdekű gyakorlati cikkel szolgálta lapunkban is szeretett szülővárosának és vidékének érdekeit. Gyömöreay Vince közéletünk e köztisztelőben álló érdekes tagja szinte több gyönyörű és érdekes cikkel gazdagította a Sümege és Vidékét.

Midőn e tíz éves mult határán úgy nékik, mint összes munkatársainknak köszönetet mondunk, egyszersmind kérjük: hogy szíves és nagyrebecsült támogatásukkal ajándékozzanak meg a jövőre is.

A mi kicsi szűkebb hazánk ügyein kívül tőlünk telhető módon szolgáltuk az általános nemzeti érdekeket is. Szolgáltuk a szentiszta magyarság ügyét azzal a rajongó szeretettel, aminek minden magyar lelkében ott kell lobognia. Rákosi Jenő szerint nem elég, hogy a magyar szovínista legyen; fanatikusnak kell lennie. Ennek a fanatizmusnak pedig leginkább a sajtó munkásainak lelkében kell égnie, s ebből a lángból kell tüzes csóvákat röptenie a társadalom lelkébe, hogy ott felgyujtsa s folyton táplálja a magyar földnek, e föld minden porszemének, az ezeréves mult emlékeinek, a jelen törekvéseinek és a jövő reményének és bizodalmanak izzó tüzet.

Ebben a szent tűzben, ennek lángjában és becsülésében kell egybeolvadnia e nemzet minden osztályának, minden rétegének, ez a szent tűz forrassza egybe a magyar föld minden fiát, hogy ennek kohójában megszülethessék az egységes

A Nemere.

— A Sümege és Vidéke eredeti tárcája. —

A magas szál jegenyék úgy hajladoznak, mint a réti sás buzogányos szára. A mezőn álló szénaboglyáknak is kevés a teher a tetejükön, mert kikiváncokzik belőlük egy ől széna, két ől széna úgy annyira, hogyha így tart még pár napig, hát akkor itt-ott marad a boglyából egy kicsi, jó, hogy ha egy koosiderékra való kitélik belőle. Aztán a gazda még ennek is örül, ha marad, mert néha úgy elszokta vinni a télire való szénát a Nemere, hogy hirmondónak sem marad belőle. Bizony, ha itt-ott a pagony sűrűje nem fogna fel egy kis szénát, már természetesen hol a gazdát, hol meg másét, akiét éppen arra viszi a Nemere ragadozó szele, hát bizony télire éhen kellene veszni a háromszéki székelly sovány tinójának s még soványabb gebéjének.

Hej, mert nagy átka is a szegény embernek az a Nemere szele. Ha egyszer feltámad, akkor van hadd el hadd, dönt, söpör az utjában mindent. A háromszéki székelly ilyenkor behuzza az abagonyájába a nyakát és siet a házba vagy ahová tud, csakhogy védje magát, mert nem jó dolog a Nemerével szembeszállani.

Az asszonyok meg pláne keresztet vetnek magukra, ha hallják a Nemere nevét emlegetni. Az meg már pláne nagy átok, ha valaki azt

mondja másik embertársának, hogy — verjen meg a Nemere!

Pedig hát hajdanában nem volt ilyen kegyetlen valami az a Nemere.

Úgy szép nyári esteken, mikor még a zefir nem zavarja a csillagos éj csendjét, szívesen elbeszélget az öreg székelly ember a Nemeréről.

Ez a Nemere ugyanis hajdanában tündérkirály volt. Ott lakott a csiki hegyek legnagysabb ormán, a Nemere csucson. Ott volt az ő hatalmas jégpalotája, amely olyan tündéri szép volt, ha a kelő nap rávetette arany sugarait, hogy annál szebbet halandó ember még nem látott. Ebben a csodaszép palotában lakott hajdanában az öreg Nemere, a tavaszi tündérek királya. Arca olyan volt, mint a tej, haja és szakála pedig mint a hó. A szeme zöld volt, mint a fénylő topáz. A hangja tompa és mély, mint a nagyharang bugása.

Nem csak a tündéreknek, hanem a vidéki székellyesen is ő uralkodott. De gondoskodott is a népéről. Ellátta a székellyeseket minden jóval, úgy, hogy boldogság volt az élete. Nem is követelt a néptől sem robotot, sem más uri szolgálatot, csak azt az egyet követelte tőlük, hogy soha senki be ne tegye lábát a Nemere hegyi erdőbe.

És ezt a feltételt hosszú, hosszú időnkig tisztességesen megtartották a székellyek, de boldogok is voltak az idő alatt mindig.

Egyszer azonban vége szakadt a nagy boldogságnak.

Egy deli székelly legény tullepte a tilalmat, s behatolt a tilos erdőbe. Valami remek, szép volt ott minden. A fák ezüstből s aranyból voltak, s a legkisebb rezgésre is oly csodaszépen csengtek-bongattak, hogy az ember szinte elámult azok hallatára.

A hegyi csermelyekben tej és méz csörgedezett viz helyett. A virágok kelyhében harmatepp gyanánt valószínűs gyémántok ragyogtak. Az uton-utfélen pedig a legkülönfélébb drága kövek csak úgy heverték, mint mostan az értéktelen kavicsok.

Ami legényünknek szörnyen tetszett az a szép erdő, s ahelyett, hogy szépen visszafordult volna, mind beljebb, beljebb bátorkodott az erdőbe. Egyszer aztán elért egy tisztáshoz, amelynek közepén arany medencében illatos rózsavíz hullámozott. Ebben pedig egy csodaszép tündérisasszony, a Nemere király lánya fürdött. A legény csaknem megette a szemével a gyönyörű leányt. Egy darabig csak nézte-nézte, egyszer ezután észrevette, hogy a medence szélén a tündérisasszony varázsfátyola. Óvatosan odakuszott és ellopta a fátyolt. Oda terítette helyette a maga patyolat himzett keszkenőjét. Azután pedig szépen visszamászott a nagy fa mellé, s onnan leste, mi fog történni.

A tündér leány még egy ideig vigan lubikolt a rózsavízben. Egyszer azután szépen kilépett a medencéből. Felfogta a patyolat kendőt a varázsfátyol helyett és menni készült. Midőn azonban a nagy fa mellé ért, hirtelen előtte te-

és erős magyar társadalom! Az az egységes és erős, rajongó nemzeti érzéstől áthatott magyar társadalom, melynek fajszeretében fölolvad minden osztály-, születés, rang és felekezeti különbség, ez teremti majd meg az egységes magyar államot, amely diadalmasan állja meg a jövő minden küzdelmét és szenvedését.

Küzdtünk ezért a magyarságért; küzdünk ennek erős megnyilatkozásaért úgy a gazdasági, mint a szellemi élet terén.

Küzdeni fogunk a jövőben is. Ez lesz célunk, ez lesz ideálunk, amely felé lépő szemmel, szomjuhozó lélekkel tekintünk.

És most szeretettel kérjük: támogasson bennünket mindenki e küzdelmünkben. Támogasson az erkölcsi, szellemi és anyagi fegyverek mindegyikével. Mert csak e támogatással szolgálhatjuk azokat a nagy érdekeket, amelyek a Sümeg és Vidéke zászlajára írvák.

De hála és köszönet a tíz éves múltért is. Forró hála és köszönet mindenek fölött a magyarok Istenének a tíz év kegyelméért. Az ő kegyelme mellett semmi a lehatalmasabb ember is, hát a porszem micsoda?

Azután köszönet és hála mindazoknak, akik a tíz év folytán bárminő támogatásban részesítettek bennünket.

A mindenható Istennek ezt a kegyelmét esdekelljük, dolgozó társainknak s a nagyközönségnek további támogatását kérjük a jövőre is.

Iparkodunk megfizetni érte égő szeretettel, nem lankadó buzgalommal, odaadó munkával.

Istenben bizva, emberek közremunkálását remélve indulunk meg a második évtized utjára, azzal a forró kívánsággal: adjon Isten boldog új esztendőttel szeretett városunk és vidékünk minden fiának és minden magyar embernek.

Tisztelettel
a Sümeg és Vidéke
szerkesztőségé.

Szózat a magyar szőlőbirtokosokhoz.

A teljes megsemmisülés veszélyéből szerencsésen megmenekült hazánk szőlőművelése, a főlkszera által elpusztított szőlőparlagok nagy részét felújították és tizezernyi holdjait a sivar terméketlen homokterületeknek is meghódítottuk e legintenzívebb gazdasági ágának.

Mennyi fáradtság, mily áldozatkészség, mily rendíthetetlen hit egy szebb jövőbe tette ezt csak lehetővé!

rem a székely legény s átölelte őt. A tündérlány ijedten felsikoltott, magára akarta dobni a varázsábrát, s csak akkor vette észre, hogy mit tart a kezében.

Elkezdett erre keservesen sírni, mert a varázsábrát nélkül tündéri erejét nem tudta érvényesíteni. Tehetetlen rabjává lett az izmos székely legénynek, aki hej, dehogy is eresztette volna el. Felkapta az ölébe, aztán futott, futott édes terhével a gyergyói havasok felé.

Mire az öreg tündér király észrevette a bajt, akkorra már túl volt a birodalma határán a székely a leánnyal. Nem volt rajta többé hatalma.

A székely azután a szép leányt feleségévé tette.

Az öreg király pedig elbusulta magát. Ott hagyta a felső világot, s bement a hegy belsejébe lakni. Nem gondolt többé a hálátlan emberekkel, úgy hogy most a háromszéki székely büntetésből a legnagyobb szükségét kénytelen szenvedni.

De az még mindig nem elég. Az öreg király sohasem szűnő haragja ki-kitör.

Ilyenkor azután hideg, fagyos szélvihar árad ki a Nemere hegyéből. A székely pedig összehuzza magát, s vacogó fogai közt mormolja:

— Jön a Nemere szele, jön a Nemere haragja...

Pogonyi Nándor.

Gazdánk vagyonuk romjait, hitelök végső megfeszítését fektették bele, hogy ismét talpra állítsák szőlőművelésünket és visszahódítsák régi feledékenységből merült jó hírnevét a magyar bornak, a magyar szőlőnek.

És most, midőn a befektetett tőkének és a ráfordított munkának jóváhízelni kellene, azt tapasztaljuk, hogy a borárak egyre esnek, a csemegeszőlő túlprodukciónal küzd, a fogyasztás egyre csökken és kivételünk megteremni képtelenek vagyunk, mert még a legelkeseredettebb harcot kell folytatnunk, hogy az olasz bort, a török szőlőt, a görög mazsolát és mindenféle konyakot, pezsgőt hazánkból kiszoríthassunk.

Reformálni kell a boritaladót, a borpálinka utáni illetéket, az agrárkölcsonnt, istápolni kell a pince- és szőlőértékesítő szövetkezeteket, szerveznünk a borárveréseket, a fővárosban állandó borvásárt berendeznünk, minden tőlünk telhető eszközzel előmozdítanunk a borfogyasztást és csökkentenünk a termelési költségeket, ha azt akarjuk, hogy az a 700 millió korona, amely értéket a magyar szőlők képviselnek, jóváhízeljen és kétségbeesett termelőink szőlőik kivágása után vándorbotot ne vegyenek kezükbe.

Óriási feladatok várnak megoldásra, melyek azonban az egyesek, vagy a kevesek erejét sokszorosan felülhaladják.

Össze kell állaniok mindazoknak, akik a magyar szőlőművelés keserves állapotát nem csak érzik, de segíteni is akarnak rajta, akik nem csak keseregni, de akarni is tudnak.

Szervekednünk kell, mert a tetteknek ideje elérkezett!

A Pozsonyban f. évi szeptember havában lezajlott II. országos szőlőszeti és borszási kongresszus teljes nyíltsággal és a résztvevő tagok százaival élénk helyeslése mellett tárgyalta fel mindazokat a bajokat, melyek hazánk szőlőművelését sújtják és melyeknek nagyrészt már rég sikerrel leküzdhetők volna, ha idejében összeállunk és az egyesülésben rejlő erőt felhasználjuk tettek véghezvitelére.

Ennek az óriási gazdátársadalomnak, mely Magyarországon szőlőműveléssel foglalkozik, (bizonyítékos számítás szerint 4—500 ezer ember) még a mai napig nem volt országos szervezete, mely kellő súlyal és megfelelő anyagi eszközökkel küzdött volna az *összeség érdekeiért*.

Innen a bajok halmaza, innen a tehetetlenség minden veszedelemmel szemben.

Ezen a régen érzett hiányon az öntudatra ébredt szőlőbirtokosok Pozsonyban egybegyűlt képviselői végre segíteni kívánt: megalkotta a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületét, mely zászlója köré kívánja gyűjteni mindazokat, akik a magyar bor régi hírneve, a szőlőművelés rentabilitása, a régóta túrt sérelmek megszüntetése, a birtokos osztály jóléte érdekében is *szervekedni* akarnak.

Az egyesület évi tagsági díja oly csekély, (évi 8 kor.), hogy e tekintetben a legolcsóbb az *összes országos egyesületek közt*. Módot kell nyújtani, hogy ne csak azok léphessenek be a szőlősgazdák egyesületébe, akik az elől bármi oknál fogva *ki nem térhetnek*, hanem arra is, hogy a magyar intelligens szőlőtermelő *közönség teljes számban iratkozhatassék be a tagok közt*.

Naggyá, hatalmasra, akcióképesre csak akkor lesz az egyesület, ha az rövidesen több ezer tagot számlál és nincs az a legutolsó szőlőtermelő község, melyben az egyesületnek néhány képviselője ne laknék. Ne várjuk, hogy előbb iratkozzanak be *mások* és a felmutatott eredmény legyen döntő a mi magatartásunkra nézve, hanem lépünk be *azonnal és valamennyien, akik hazánk szőlőtermelésének felvirágozását kívánják* és akiknek anyagi érdekei azzal *összeszövődtek*.

Büszkén szoktunk arra hivatkozni, hogy az *összes gazdasági ágak közt a szőlőtermelés nevezheti magának a legnagyobb számú intelligenciát*, ennek sorában a *szellemi arisztokrácia teljes számban képviselve van*, tanárok, bírák, lelkészek, orvosok, hivatalnokok, ügyvédek, mérnökök, gyógyszerészek, kereskedők, iparosok stb. Mutassák most meg, hogy azt a nagy szellemi tőkét egy táborba összegyűjteni hajlandók és a magyar szőlőművelés számára hasznosítani képesek.

Lépjének be minél nagyobb számmal az egyesület *alapító tagjai közt*, hisz az alapítványok *összege* oly alacsonyban alapított mag, (200 K.) és ez az összeg is három év alatti részletekben fizethető le, ami a kevésbé jómódúaknak is lehetővé teszi, hogy nevüket hazánk szőlőregenerációjának apostolai közt megörökíthessék.

A tettek propagandája szorítsa háttérbe a meddő panaszt és elégtelenséget, mely az önbizalmat csökkentve, a helyzet javulására kínáló alkalmat is elmulasztja.

Tagsági belépési nyilatkozatokat, taggyűjtő ivateket, részletes alapszabályokat bárkinek kívánatra küld és minden tudakozódásra felvilágosítást ad az egyesület igazgatósága (Budapest, IX. ker. Úllői ut 25.)

Az egyesület választmányának nevében:
Zselenszky Róbert gróf orsz. képvis. elnök,
Bohus László báró főrendiházi tag, Baross Károly,
Bernáth Béla dr., Hertelendy Ferenc országos képviselők, alelnökök.
Drucker Jenő dr. igazgató. Kövessi Ferenc dr. titkár.

Alapítványi kölcsönök.

Városunk nagy jótöveje, Ramassetter Vince, talán még az ötvenes évek végén alapítványt tett a mesterinasok taníttatására. Az alapítvány kamatoztatására olyképpen intézkedett, hogy 3—3 évenként 6-os százalékra egyes helybeli iparosoknak adják kölcsön. Idők hosszú folyamán e rendelkezés feledésbe merült. Most azután, hogy az egyik kölcsönvevő adósságát megfizette, föléledt Ramassetternek intézkedése, de nemcsak föléledt, hanem egy fontos indítvány is adott életet. Ugyanis Pozsonyi József városbíró hivatkozva a folyton esőkentő kamatlábra, s ezzel szemben az emelkedő közterhekre, indítványozta, hogy a város kezelésében levő alapítványokból egyes polgárok 6-os százalékra kölcsönt kaphassanak. A képviselőtestület elfogadta az indítványt olyképp, hogy 300 forint az előjáróság a képviselőtestület utólagos reményében adhat kölcsönt, 300 forint felül azonban a kölcsönt mindig a képviselőtestület adja meg első helyen biztosítva a kölcsönkérő vagyonára.

Hát kérem ez az indítvány igen fontos, a város anyagi ügyeiben mélyreható intézkedést kezdeményez. Eppen azért csodálkoznak rajta, hogy a képviselőtestület nyomban határozattá emelte s nem tűzte a következő gyűlés napirendjére, hadd ért volna addig a dolog. Ez az intézkedés, különösen a mai gyorsan váltakozó pénzügyi és gazdasági életben, alapos megfontolást kíván. Azután meg nem elégséges az az egyetlen egy szabály, hogy birtokra, első helyen adnak csak kölcsönt. Szabályzatot kell alkotni, amelybe fölveendő a kamatfizetés és a törlesztések módzatainak megállapítása, a kiadható kölcsön maximuma, a fölmondás ideje avagy önként való bekövetkezése. Mert a város nem adhat végnélküli kölcsönöket, amelyek apáról fira öröklődjenek. Ismerve a magyar ember adósságszináló vérért s törlesztésre nem nagyon törő természetét, nem nyújthat a város ennek a természetnek táplálékot. Ellenkezőleg. Az adóssokat vaskezzel kell a pontos kamatfizetésre és törlesztésre szorítani, különben a kamat kamatra gyűjt s folyton növeli a terhet. A pontos kamatfizetés pedig a városnál szinte még fontosabb, mint egybegyűjt, a hónapról hónapra bekövetkező s elodázhatalan kiadások miatt.

Az mindenesetre szép dolog, hogy az előjáróság a kölcsönadással járó nagy terhet s a képviselőtestülettel együtt az anyagi felelősséget is magára veszi. Mert sok munkával jár ez, ha a kölcsönadás kis lendületet vesz s nagyon megszorítja az előjáróság most is tulajdonul elég munkáját. Itt önként fölmerül emlékezetünkben, mely sokszor írtuk már: szervezzen a képviselőtestület ügyészi állást. Eddig foganatja nem volt. Most szinte kényszerítő szükség lesz, ha a város kölcsönökkel is foglalkozik. Megköveteli ezt az állást sok fontos dolgon kívül „a tekintély” is. Mert a „fiskálistól” százszor jobban tart majd az adós, mint „a maga választotta” előjáróságtól.

Végül csak azt sajnáljuk, hogy a városipénzeinek e fajta gyűnölcsöztetése nem 30—35 évvel ezelőtt fogant. Ma nem volna talán pótlékunk sem. Sajna, a mai viszonyok között sokkal kevesebb eredményt várhatunk. Mert a jövődelem egy részét föleszi a tőkekamat-adó, másrészt a közönség tulságosan le van kötve a pénzintézeteknél s bizony nem annyira „fináncpolitikus” a mi népünk, hogy 1—2%-os kamat megtakarítása céljából szakítson az intézetekkel. No, meg a most uralkodó alacsony kamatláb mellett bizony 6—6 1/2 % -kal az intézetek is szívesen adnak jó helyre pénzt.

Vértes reményeinket lehűti az is, hogy nem addig elkövetkezik az idő, hogy az összes közpénzeket a kormány rendelkezésére magyar állampapírokba kell fektetni. Wlassics miniszter már is fölhitva az iskolai hatóságokat, hogy pénzeiket ily papírokba fektessék. Biz ez előpostája a fentemlített általános intézkedésnek. Országos pénzügyi tekintetek szólnak e mellett. A magyar papíroknak a külföldről haza kell vándorolnia s ezzel a fontos elvvel szemben eltérpül egyes községek privát érdeke.

Egyébként ha városbíránk indítványa, amit városunk iránt való meleg jóakarata diktált, az életben megvalósul s nyomában a remélt siker mutatkozik, szívvel örvendünk neki. Forróan kívánjuk is. Ám az e cikkeken felsoroltak megismerését s gyakorlati kivitelét úgy az érdemes előjáróságnak, mint képviselőtestületnek lelkére kötjük.

H I R E K.

— **Kérelem.** Lapunk e számával zárja be tíz éves életét. Fontos esemény vidéki lap életében. Vele első cikkünk foglalkozik. E helyütt bizalommal kérjük közönségünket, hogy a hátralékokat beküldeni, az előfizetéseket megújítani s lapunknak új híveket toborzani sziveskedjék.

Az előfizetés díja marad a régi. Jegyzők és tanítók fele áron rendelhetik meg lapunkat.

Tisztelettel
a kiadóhivatal.

— **Bucuszó.** Megható módon vett búcsút a katolikus legényegyesület *Vida* Jánostól a f. hó 26-án tartott rendkívüli közgyűlésen. A szeretet és ragaszkodás, mely tagjokat az egyesület alapítójához és egyh. másodelnökéhez fűzte, zsufofúság megtöltötte az egyesület helyiségeit. Éles Károly világi másodelnök nyitotta meg a gyűlést, ismertette ennek célját s rámutatott azokra a hervalhatatlan érdemekre, amiket *Vida* János az egyesület vezetése és fölvirágoztatása körül szerzett. Indítványára a közgyűlés ez érdemeket jegyzőkönyvében megörökítette, s örök hálójára és elismerésére jelöl *Vida* Jánost tiszteletbeli taggá választotta s arcképét a terem számára megfesteti. Az egyhangúlag nagy lelkesedéssel hozott határozatok után Adorján Sándor vezetésével nagyobb küldöttség hívta meg *Vida* Jánost a közgyűlésbe. Midőn a terembe lépett, viharos éljenzéssel, szívből fakadt, lelkes ovációval fogadták, majd az egyesület nevében Éles Károly s a legények közül Borki Lajos üdvözölték s melegen, forrón vettek tőle búcsút s kívántak áldást további életére. A nagy közönség szíve mélyéig megindulva, nedves szemekkel hallgatta a búcsu szavait, de legmélyebben meg volt hatva a búcsuzó másodelnök. Könnyes szemmel, reszkető szavakkal köszönte meg a szeretet és ragaszkodás váratlan megnyilatkozását, szerényen elhárított magáról minden érdemet, majd atyai intelmintézzve az egybegyűlt tagokhoz s lemondását bejelentve, érzékeny búcsút vett tőlük. Ezután Mild Mihály elnök melegehangú levelét olvasták föl, melyben tudatta, hogy agg kora s a távolság miatt lemond az elnökségről. A távozó elnökök érdemeit Éles Károly méltatta s ajánlatára Mild Mihályt is, ki az egyesületnek első elnöke s jótévője volt, szintén tiszteletbeli taggá választották. Érzékeny s a szív mélyéig ható volt e búcsu. Hullámai sokáig ott rezegnek azok lelkében, akik részesei voltak.

A tanítókar f. hó 27-én testületileg vett búcsút *Vida* Jánostól, aki mint hitoktató több mint 12 éven át működött együtt a tanítókkal szeretetben és békességben. A távozó lelkész a hívektől ma délelőtt tartandó predikációjában búcsuzik el.

— **Megeősítés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Wiesinger* Károly sümegei állami reáliskolai tanárt állásában véglegesen megeősítette.

— **Felolvasás.** *Barabás* Ernő helybeli tanító december hó 21-én igen érdekes felolvasást tartott a katolikus legényegyesületben *Hajdan és most* címmel. Kemény igazságokkal traktálta a jelen voltakat, ezek azonban mégis szívesen hallgatták, mert a humor megédesített labdacsaiban adta be a keserű orvosságot. Végén zajosan megéjlenézték. Több legénynek sikerült szavaiata egészítette ki a programot.

— **Athelyezés.** A megyés püspök a *Vida* János káplán eltávozásával megüresedett kápláni állásra *Tamási* István Imre zalabéri káplánt helyezte át.

— **Városunk virillistája.** Sümege képviselőtestületében a legtöbb adófizetés jogán a következő képviselők foglalnak helyet. Hornig Károly báró 7950 K. 42 fil., Németh János plébános 1019 K. 8 fil., Bárdi György dr. 664 K. 94 fil., Barkóci Károly 524 K. 52 fil., Dervarics István 519 K. 18 fil., Takács Zsigmond 520 K. 20 fil., Bogyay Kálmán 504 K. 82 fil., Eitner Testvérek 497 K. 33 fil., Epstein Vilmos 414 K. 68 fil., Fischer Ignác dr. 410 K. 70 fil., Eitner Sándor 383 K. 34 fil., Márkus Ignác 364 K. 07 fil., Helbek József 349 K. 80 fil., Steiner Simon 321 K. 51 fil., Kállai Dávid dr. 297 K. 32 fil., Lukonich Gábor dr. 295 K. 68 fil., a sümegei takarékpénztár 278 K. 55 fil., Bárdi Ferenc dr. 278 K. 26 fil., Mojzer József 270 K. 16 fil., Berecky Gyula 265 K. 86 fil. adó után. E névsor a városházán 5 napi szemlén van. Ellene további 15 napig a főbíróhoz intézett s a városi jegyzőségnek benyújtandó föllebbezéssel lehet élni.

— **Eljegyzés.** Kohlman Matild (Sümege) és Mayer Miksa (Szent-Gotthárd) jegyesek.

— **A városházáról.** Sümege képviselőtestülete f. hó 21-én Pozsonyi József városbíró elnökletével rendkívüli közgyűlést tartott, melyen mintegy 20 képviselő vett részt. A városbíró ama jelentését, hogy megyés püspökünk a zárda-

szereződést aláírta, örvendetes tudomásul vették. A községi közmunka számadását elfogadták s a városbírókat a fölmentést megadták. A legelő átíratása ügyében a vármegyén nehézség merült fel, azért a városbíró összehívja a közbirtokosságot értekezletre s ennek megállapodása után fog a képviselőtestület a dologgal érdemi foglalkozni. A város kezelése alatt álló alapítványok gyümölcsösztetése érdekében a városbíró fontos indítványt tett, ezzel lapunk más helyén foglalkozunk. Havi pénztárvizsgálóvá Mojzer Józsefet, az 1902-iki zárszámadások megvizsgálására pedig Mojzer József, Sümegei Tivadar, Kis Antal, Scheiber József, Berecky Gyula és Tóth György tagokból álló bizottságot kérte meg a gyűlés. Holba József indítványt tett az alsóterén, a Sátor-féle ház előtt ásandó kut érdekében. A képviselőtestület — az eddigi szokáshoz híven — a szükséges kávéval és koszorúfával segíti a környékbeli lakókat, akikre a kut megasztása vár. Bizony lehetett volna 25—30 koronát meg is szavazni, hogy megadják az impulzust a további gyűjtésre. Mert nálunk, ami víz-szük városunkban minden újabb kut fontos egészségi és köztisztasági tényező.

— **Vadászat.** A helybeli vadásztársaság f. hó 19-én és 20-án sikertelen vadászatokot rendezett. Ezeket 24 puskás vett részt. Első nap terítékre került 3 őzbak, és két őzsuta Oltay Gidó, Hány Dezső, Barkóci Károly, Barkóci László és Nagy László golyójától, Luiszer Lajos egy rókat lött. A második nap zsákmánya 71 nyul és 2 fogoly volt.

— **A szombathelyi m. kir. bábaképző en az 1902/3. évi nyári tanfolyamra a beiratások 1903. március hó 1—3-ig tartanak.** A felvételhez szükséges: 1) 20—40 közötti életkort igazoló születési bizonyítvány, 2) férjezeteknél esküvelél, 3) erkölcsi (községi) és 4) orvosi bizonyítvány, 5) jártasság a magyar vagy német írás- és olvasásban. A tanfolyamban 10 tanuló 100—100 korona államsegélyben részesülhet. Akik azt elnyerni óhajtják, az idézett okmányokon kívül szegénységi bizonyítvánnyal ellátott, a vallás és közoktatásügyi miniszteriumhoz intézett bélyegmentes folyamodványukat 1903. január hó 31-ig a szombathelyi m. kir. bábaképző igazgatójához küldjék be.

— **Ifjúsági egyesület Csabrendeken.** A művelődés szempontjából igen üdvös és hasznos ügyrő tanácskozott a csabrendeki állami iskola tanítótestülete f. évi dec. hó 18-án tartott rendkívüli ülésében. Ekkor beszélték meg, miként lehetne az ifjúsági egyesületet Csabrendeken létrehozni. Ezen a gyűlésen Sümege József tanító indítványát a tanítótestület egész terjedelmében magáévá tette. Az indítvány így szól. A mozgalomba bevonandó 3—4 olyan értelme-sebb ember, kikre amaz uocabeliek minden mozgalomnál hallgatni szoktak, de különösen azok a nagyobb családdal bíró apák, kik kiváltképpen vannak érdekelve. A tanítótestület egyes tagjai személyesen hívják meg egy később tartandó értekezletre a földes urakat és községi előjárókat, mint a társadalom lényezőinek lelkét. Ezen a gyűlésen az ig. tanító kimerítően fogja magyarázni az ifjúsági egyesület magasztos célját, felolvassák a miniszteri körrendelettel egyetemben az alapszabályok tervezetét is. A tanítótestület egyetelműleg elfogadta ez indítványt és az ifjúsági egyesület szervezésének érdekében az érdeklődő közönség bevonásával minden telthetőt megtesz.

— **Az őzbak boszúja.** E hó 18-án nagy vadászatot rendeztek az urak. Egész sereg hajtó nagy robajjal, csörtetéssel hajtotta a nemes vadakat. Egy gyönyörű őzbak szintén a hajtásba került. Már fénylett előtte a vadászok puskájának csöve, a zord halál ott leskelődött előtte. Pillanatilag megállott, okos szemével előre, majd visszatekintett s aztán gondolt merészet és nagyot: hatalmas szökésekkel tört visszafelé. Szilaj iramodással neki a hajtónak s haragos boszútól sarkalva, a szembejövő hajtó gyereket, Rédey Lajost hatalmasan képen rugta. A gyerek fölcsivított: négy foga ott feküdt a hóban. Az őzbak edes boszúval a szívében elvágtatott. Hej, őt edes testvére fizetett meg a négy fogért. Este a vadásztársaság lakomáján 10 K, 20 fil. gyűlt egybe a poruljárt hajtónak vizasztalásképpen.

— **Érdekes újítás a hírlapirodalom terén.** A Független Magyarország az újszandó küszöbén olyan újítással lép a magyar olvasóközönség elé, amely ritkítja párját a világ hírlapirodalmának történetében. Az újítás lényege az, hogy maga a lap előfizetője legyen egyúttal a lap tulajdonosa is. Ez a végtelenül fontos cél a leggyorsabb módon érhető el. Aki ugyanis azt a pénzt, amit évről-évre valamely lap előfizetésére szokott küldeni, arra fordítja, hogy körülbelül ugyan-

akkora összeg befizetése által megveszi a Független Magyarország hírlaphiadó részvénytársaság egy részvényét, ezzel jogot váltott arra, hogy a társaság kiadásában megjelenő „Független Magyarország” című politikai napilapot 12 éven keresztül teljesen ingyen megkaphassa és részesedjék mindama kedvezményekben és ajándékokban, amelyeket a lap előfizetőinek nyújt. Ezáltal nemcsak tizenkét esztendőre biztosít magának teljesen ingyen kitűnően szerkesztett napilapot, hanem egyúttal a részvény átvételével résztulajdonosa is lesz a vállalatnak, amelynek minden jövedelmében ő is részesedik. A 200 koronás részvényt öt év alatt kell törleszteni, körülbelül ugyanolyan összegben, mint valamely lap előfizetési összege. Az első részlet megfizetése után mindenki kap 12 darab újság-szelvényt, amelynek alapján tizenkét évig teljesen ingyen kapja a lapot. E kedvezmény futólagos mérlegelése is meggyőzhet mindenkit arról, hogy a Független Magyarország olyan előnyökhöz juttatja az olvasóközönséget, amelyekhez hasonlóra egyetlen létező lap sem képes. A napilapok leg többjének évi előfizetési ára 28 korona, sőt vannak olyan lapok is, amelyek 40 koronába kerülnek. Tizenkét év alatt tehát az előfizető fizet a lapjáért 386 koronát, illetve 480 koronát. Már most a „Független Magyarország” részvényes-előfizetője fizet ugyanerre a tizenkét esztendőre mindössze 200 koronát öt évi egyforma részletekben; tehát a „Független Magyarország” előfizetője ez idő alatt megtakarít 186, illetve 200 koronát. És ezenfelül a hallatlanul olcsó áron kívül kap még egy 200 korona értékű részvényt és kap minden évben több értékes irodalmi ajándékot, amelyeknek értéke tizenkét év alatt szintén jelentékeny összegre rug. E mellett a „Független Magyarország”, amely tudvalevőleg a függetlenségi és 48-as párt lapja, egyike a legkitűnőbb szerkesztett napilapoknak. A függetlenségi párt 60 tagja közös felhívásban ajánlja a „Független Magyarország”-ot, és méltóan, mert ebben a lapban jelennek meg a legrészletesebb országgyűlési tudósítások, a legmegbízhatóbb politikai értesülések, a legfrissebb híradások. A „Független Magyarország” hasábjain megtalál az olvasó mindent, amit bármely más lap nyújthat neki s még mindezenkívül hetenkint felváltva olyan szépirodalmi, tanügyi, mezőgazdasági és egyéb mellékleteket nyújt, hogy a „Független Magyarország”-ban igazán megtalálhatja mindenki azt, amit keres, ami neki kell. A lap kiadóhivatala (Budapest, IV. Váci-uca 81.) mindenkinek szívesen ad bármennyű felvilágosítást.

— **Uj napilap a fővárosban.** A fővárosban, mint nekünk írják, nagy érdeklődéssel néznek egy új politikai napilapnak, a Magyar Világnak a megjelenése elé. Ez az érdeklődés érthető és jogosult. A Magyar Világ, melynek felelős szerkesztője Benedek Elek, a magyar irodalomnak ez a régi, kiváló munkása lett, december 20-án jelent meg először. A felelős szerkesztő köré sereglenek hazai újságírásunk igen jeles erői és kétség nem férhet tehát hozzá, hogy a Magyar Világ eleven, érdekes módon lesz szerkesztve, hogy tartalmilag ez a lap magas színvonalon fog állni. A Magyar Világ lesz a főváros legolcsóbb napilapja, mert az előfizetési ára egész évre mindössze 8 ft. (16 korona), félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hóra 1 korona 40 fillér. Ez a páratlanul olcsó ár lehetővé teszi, hogy a legszerényebb viszonyok közt élő család is járathasson napilapot, amely igényeinek minden tekintetben megfelel. Mert a Magyar Világ nagy olcsósága mellett is a művelt közönségnek készül. Bátor szókimondás, erős nemzeti irány, s a szó nemes értelmében vett szabadelvűség, hamisítatlan demokrácia, a magyarság erősödéséért, terjedéséért, az ország gazdasági érdekeiért a nemzet igazaiért való küzdelem: ez a Magyar Világ programja. Kerülni fog ez a lap minden bótrányhajhászást, minden izléstelenséget, léhaságot, ugy, hogy teljes értelmében a családok lapja lesz. A Magyar Világ kiadóhivatala, mely Budapesten a VI. ker., Váci-körút 28. sz. alatt van, kívánatra készséggel küld mutatványszámot. A Magyar Világ este jelenik meg s így már másnap reggel az ország legtávolabb fekvő helyiségeiben is ott van.

— **A magyar közönséghez.** Minden magyar ember tegye szívére kezét és vallja meg őszintén önmagának: szabad-e tétlenül nézünk tovább, hogy ebben az ezeréves magyar hazában, hogyan hanyatlak a magyar faj uralma? Pusztulunk anyagilag, süllyedünk erkölcsileg és lélektől lépésre veszítjük a talajt lábaink alól. Visszavonásba és viszálykodásba merülünk; holott minden erőnket egyesítve kellene megfeszíteni arra, hogy a miénk, a magyar faj legyen az uralom földben, iparban, kereskedelemben, pénzügyben, politikában, egyszerűen a nemzeti élet minden megnyilatkozásában. De ha ezt akarjuk, akkor a léna közömbösségnek, az unott nembánóság-nak egyszer már véget kell szakítanunk.

A magyar társadalmat, a művelt magyar középosztályt e tekintetben súlyos mulasztás terheli. Évtizedeken át tűrte azt, hogy agyába, szívébe, családi szentélyébe a nemzetellen és erkölcstelen szellem behatoljon és ott gyökeret verjen, hogy aztán kiforgassa tiszta, nemes, nemzeti, ősmagyar gondolkodásából és ez által könnyű szerrel, idegen szellem, idegen érdekek vontató kötelékére fűzze. A saját pénzén, a saját erejével növelte nagyra a magyar közönség azt a sajtót, amely a komoly, higgadt, hazafias gondolkodást kiölte közéletünkéből és helyette belevitte a léhaságot, a könnyelműséget, a nagy nemzeti érdekek semmibevevését, a nemes, hazafias törekvések kigunyolását. Csakis a magyar nemzeti gondolkodás eme szomorú átalakulása magyarázza meg mai közállapotainkat; csakis nemzeti gondolkodásunk eme megromlása tette lehetővé, hogy a magyar kézből kisiklik a magyar pénz, a magyar föld, az ország szellemi és anyagi vezetése. Bartha Miklós és Holló Lajos orsz. képviselők egy évtizednek nehéz munkáját szentelték arra, hogy a sajtóban megteremtse nek egy olyan organumot, amely a magyar faj ezen önvédelmi harcának legyen zászlóvivője. Az általuk teremtett „Magyarország” nem egy szűk körű politika hirdetője, hanem az egész magyar társadalom lelkiismeretének és közfelfogásának őszinte megnyilatkozója. Mérsékelt a formákban, de bátor az igazság hirdetésében. Következetes a nagy célok szolgálatában. — A „Magyarország” nem csajja a közönséget vásári ígérekkel a maga körébe: szomorú is volna, ha a művelt közönség cifra értéktelen ajándékokkal engedné magát és magyar lelkületét félrevezetni. A „Magyarország” szerkesztősége kiváló újságot akar nyújtani a magyar közönségnek. Íszen ma már általánosan elismert dolog, hogy zsurnalisztikailag a legjobb lap a „Magyarország”, amely a család minden tagjának kiváló szellemi élvezetet nyújt. Ez a lap szándékosan kerül a léha erkölcstelen és üres élcélődéseket, mi a magyar ember lelkéhez sohasem illet. E helyett válogatott, bő olvasmányokat, kitűnő regényeket, szellemes apróságokat és elsőrangú megbízható értesüléseket közöl hasábjain. A „Magyarország” szerkesztőségének élén Lovászy Márton dr. orsz. képvis. felelős szerkesztő áll, kit a legelső magyar írói gárda vesz körül és támogat a munkájában. Minden értesítés a lap részére, előfizetés és más küldemények csak e címen küldendők: — „Magyarország napilap, Budapest.” — Minden további címezés fölösleges. — Előfizetési ár egy óra 2 K. 40 fl., negyedévre 7 K., félévre 14 K., egész évre 28 K. — A magyar társadalom bizonyára sorakozni fog a „Magyarország” nagy céljai köré és támogatásával lehetővé teszi azok megvalósítását.

4641. tk. 1902.

Arverési hirdmény kivonat.

A sümegei kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatóan Antal Sándorné Tot Rozália végrehajtást szenvedő elleni 101 kor. 12 fillér tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegei kir. járásbírósg területén levő a szentgrótpvárosi 348. szjkyben Antal Sándorné Tot Rozália tulajdonán felvett 7 1726. hrsz. ingatlanra 44 kor., 1727. hrsz. ingatlanra 1662 kor., 1728. hrsz. ingatlanra 201 kor., 1729. hrsz. 12 kor. kikialtási árban a C. 1829/93 sz. alatt ifju Tot Imre javára bekezesett hasznélvezeti jog fenntartásával ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 13-ik napján délelött 10 órakor **Szentgrótpolgárváros** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatul fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 4 kor. 40 fl., 166 kor. 20 fl., 20 kor. 10 fillér, 1 korona 20 fillér készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §. felvett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság. Sümege, 1902. október 19-én.

Süvegh, kir. jbiró.

4632. tk. 1902.

Arverési hirdmény kivonat.

A sümegei kir. járásbírósg, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatóan kisk. Frankovics András végrehajtást szenvedő elleni 134 kor. 04 fl. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegei kir. jbiróság területén levő a szentgrótmézóvárosi 164. szjkyben 791. hrsz. alatt kiskoru Frankovics András tulajdonán felvett ingatlanra 807 korona ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 13-ik napján délelött 10 órakor **Zalaszentgrótp** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatul fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat, vagyis 80 korona 70 fl. készpénzben, vagy az 1881. L.X. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. L.X. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg, mint tkvi hatóság. Sümege, 1902. október hó 18-án

Süvegh, kir. jbiró.

Emeletes ház eladás.

Keszthelyen a Fő-uccán,

a legélénkebb forgalmi helyen, tágas ültethelyiséggel, két kényelmes több lakrészből álló lakás és mellékhelyiségekkel, kut a házban, naponként kosárpia közvetlen a ház előtt, minden órában szabadkézből *eladó.*

Közelebb értesítést ad a „Sümege és Vidéke” kiadóhivatala.

Felhívás.

A Sümegei Népbank 1903. évi január elején 31-ik törzsbetéteti osztályát az alapszabályok értelmében megnyitja.

Egy törzsbetét hetenkint 25 kr. (50 fillér).

A Sümegei Népbank igazgatósága.

Előjegyzések.

Sümege: az intézet helyiségében, a hivatalos órák alatt történhetnek; továbbá Keszthelyen: a fiókpénztárnál; Tapolcán: szintén a fiókpénztárnál.

A

Brázay-féle**sósborszesz**

nélkülözhetlen háziszser.

Kapható mindenütt.

Szólóoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökere és sima vesszők mélyen leszállított árákon. Oltványok ezre 90-100 ft. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazsállítás költséget, valamint a megrendelő által küzvetett összeget bíány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERITÉS.**Gleditschia esometék és magvak.**

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulcsalzártak. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett szines fénynyomata díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, ahol annak tartalmát hozsonra ne fordítanak, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsometék. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltául fogva, ennek tenyészése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: »Ermelléki Első Szólóoltvány-Telep« Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Kiadó lakás.

Sümege a Fő-téran három uccai szoba, konyha és hozzátartozó éléskamra, pince, padlás kiadó április elsejére.

Bővebbet Scheiber Márinál.

JANKÓ ÁRPÁD

cipészmeister,
SÜMEGEN.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a téli időnyre a legjobb minőségű bőrből, legfinomabb kidolgozású és tartós, uri-, női-, gyermekcipőket és orosz-bagaria csizmákat készítek a legolcsóbb árért, a n. é. közönség teljes megelégedésére.

A n. é. közönség bizalmát és b. pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

JANKÓ ÁRPÁD

cipészmeister,
Sümege.

51-52.

ELADÓ HÁZ.

A zala-mihályfai **NAGYVENDÉGLŐ**, mely csinos korcsma- és ültethelyiség, szép lakás, vendégszobák (esetleg bérbeadó szobák), kocsiszin, nagy udvar és istálló, valamint hozzátartozó kerthelyiségből áll, előnyös feltételek mellett, *olcsó áron eladó.*

Bővebbet a tulajdonosnál: **Rechnitzer Sománál Székesfehérvárott**, esetleg szívességből **Korein Samu** urnál Sümege.